

на божий чедъ смѣло предъ лицето на
 праведнаго судиѣ излизамъ защо първо
 български и люба българско братя, мого
 българина изпълнихъ втората заповѣдъ
 мойсѣва в която всѣхъ законъ и прописи
 висятъ, не трябъ за младаостъ ти съ се
 утѣриши млада но трябъ се измѣрва моя
 родъ едно български а не едно младае що
 носъ българско ина както като хрупа
 падналото обаяне отъ дребно не се види
 да помисли отъ родъ да не мисли се
 плодъ обаяне отъ землята като прѣва
 нийкъ, ахъ! ахъ! ахъ! Родъ Родъ, каковы българ
 ский родъ! що стидъ родилъ, защото изомъ
 ся раздалъ, те отхранилъ безъ да ти кеу
 сити мина, твоего бытиѣ с обгравено, те
 и мои български родъ с не отливътно зло
 полужие, с не прѣвно заклѣтие, и нещадие.
 ахъ! родъ до когнъ скотки иже първо сѣмъ?
 до когнъ като влобватъ иже сѣ на вѣдѣтъ
 не затѣбси и не затѣбѣ собствена полза,
 но само за гурганъ карѣство до когнъ такъ
 срамно существованіе, божие дѣи конѣвъ
 на страданіе твояго мого, ~~и~~ и ли